

— Tổ chức việc thực hiện kế hoạch cho thật chắc. Bố trí lực lượng cho khớp giữa công tác trung tâm đột xuất, và thường xuyên. Những cán bộ làm công tác sản xuất đã ở xã rồi, nếu có công tác trung tâm đột xuất thì trao cho họ thêm nhiệm vụ đó, không điều động đi làm công tác đột xuất mà bỏ việc chỉ đạo ở xã. Cán bộ làm sản xuất phải để chuyên trách sản xuất, không điều động đi lung tung.

— Phải có chế độ trách nhiệm rõ ràng đối với việc thực hiện kế hoạch nhà Nước. Nếu để hụt mức không đảm bảo kế hoạch thì ở trung ương trách nhiệm chính là Bộ Nông lâm, ở địa phương trách nhiệm là Ủy ban hành chính các cấp. Các ngành có quan hệ đến sản xuất nông nghiệp cũng phải có trách nhiệm cụ thể. Ví dụ: Ty Nông lâm có trách nhiệm về chỉ đạo kỹ thuật, phát hiện kịp thời những khó khăn, những vấn đề cần uốn nắn với Ủy ban, thực hiện kế hoạch về sự nghiệp như chỉ đạo trạm kỹ thuật, nghiên cứu thí nghiệm, v.v... Ủy ban cần lãnh đạo chặt chẽ các ngành kinh tế và chuyên môn, tăng cường mọi công tác của ngành vào phục vụ Đông — Xuân (Mậu dịch cung cấp phân hóa học, nông cụ, v.v...).

— Thực hiện chế độ báo cáo cho nghiêm chỉnh. Cần tổ chức người thường trực theo dõi tình hình cho thật chặt. Ít lâu nay trung ương cũng như tỉnh không nắm được tình hình chặt, cụ thể vì ở huyện, xã không có người chịu trách nhiệm chính để theo dõi và báo cáo thường xuyên.

— Tổ chức việc kiểm tra đôn đốc cho thật chặt chẽ. Đồn lực lượng xuống giúp xã. Bộ bố trí đại bộ phận lực lượng các Vụ chỉ đạo sản xuất xuống giúp tỉnh, tỉnh phải dồn lực lượng xuống giúp xã nhưng cần được tập trung thống nhất vào Ủy ban để có kế hoạch thống nhất, có trọng tâm công tác. Tổ chức việc kiểm tra đôn đốc thường xuyên để phát hiện vấn đề cho kịp thời.

Sản xuất Đông — Xuân rất quan trọng, nhiều chỉ tiêu còn đặt quá thấp, công tác lại đôn dập. Bộ mong các Ủy ban kiểm điểm lại tình hình, căn cứ vào yêu cầu công tác nói trên, có kế hoạch cụ thể, phát động một phong trào sản xuất mùa xuân cho thật mạnh, thật sâu rộng để đảm bảo kế hoạch Nhà nước một cách toàn diện, vượt bậc và vững chắc.

Hà nội, ngày 9 tháng 1 năm 1960

Bộ trưởng Bộ Nông lâm
NGHIÊM XUÂN YÊM

BỘ TÀI CHÍNH

THÔNG TƯ số 3-TC/HCP/P 1 ngày 11-2-1960 sửa đổi chế độ phụ cấp lưu trú

Theo chế độ công tác phí hiện hành, cán bộ, công nhân, viên chức đi công tác được hưởng, trong những ngày đi đường, phụ cấp mỗi ngày 1 đ 20, nếu phải ăn 2 bữa cơm hàng.

Những ngày lưu trú tại nơi đến công tác, vì cán bộ đã được cơ quan có quan hệ công tác giúp đỡ ăn, ở nên không có phụ cấp.

Riêng ở thành phố Hà nội, vì điều kiện nhà ở khó khăn nên có quy định một khoản phụ cấp cho những ngày lưu trú, trong trường hợp cơ quan không đảm bảo được chỗ ăn, ở cho cán bộ đến công tác.

Thi hành chế độ ấy, một số cán bộ có gặp khó khăn trong trường hợp nơi đến công tác không có cơ sở tiếp đón để giúp đỡ chỗ ăn, ở, phải ăn, ở ngoài hàng quán, chi tiêu tốn kém hơn. Mặt khác, mức phụ cấp lưu trú tại Hà nội, trong trường hợp phải ăn, ở ngoài hàng quán, lại quy định quá cao, thiếu cân đối giữa Hà nội và các địa phương khác, nên có sự chênh lệch quá nhiều.

Để giải quyết hợp lý hơn, sau khi đã lấy ý kiến các Bộ Nội vụ, Bộ Lao động, Tổng liên đoàn Lao động Việt nam, Bộ chúng tôi quy định lại phụ cấp lưu trú như sau:

1. Lưu trú tại Hà nội:

a) Nếu vì điều kiện thiếu nhà, cơ quan không thể xếp được chỗ ăn, ở, cán bộ đến công tác phải ăn, ở ngoài hàng quán, có chứng nhận của cơ quan trên giấy đi đường là cán bộ không được đảm bảo chỗ ăn, ở, thì cán bộ được thanh toán phụ cấp lưu trú trong 10 ngày đầu:

— Tiền ăn : 0đ60 một ngày (tức 0,30 một bữa)

— Tiền trọ : tối đa không quá 0,40 một đêm (có biên lai hoặc chứng nhận của nhà trọ).

Trong thời gian được hưởng phụ cấp lưu trú, cán bộ vẫn được hưởng khoản chênh lệch (nếu có) về phụ cấp khu vực tại Hà nội.

Từ ngày thứ 11 trở đi, không có phụ cấp lưu trú nhưng vẫn được hưởng phụ cấp khu vực (nếu có).

Nếu cơ quan bố trí được chỗ ăn, ở, nhưng cán bộ tự ý ăn, ở ngoài hàng quán thì không được hưởng phụ cấp lưu trú.

b) Đối với những cán bộ, công nhân, nhân viên ở các địa phương về Hà nội khám hoặc chữa bệnh nhưng vì thiếu chỗ nằm bệnh nhân phải ở ngoài trú, thì phụ cấp lưu trú sẽ giải quyết như sau:

— Trong 10 ngày đầu: giải quyết theo điểm a.

— Từ ngày thứ 11 trở đi, chỉ hưởng phụ cấp khu vực ở Hà nội (nếu có) và được thanh toán tiền trọ, nhưng phải có biên lai hoặc chứng nhận của nhà trọ và của Đồn Công an gần nơi cán bộ tạm trú (tối đa không quá 0,40 một đêm).

2. Lưu trú tại các địa phương khác:

Các cán bộ, vì công tác phải lưu trú tại các thị trấn, thị xã và các thành phố Hải phòng, Nam định, mà phải ăn, ở ngoài hàng quán vì cơ quan không đảm bảo được chỗ ăn, ở, có chứng nhận của cơ quan đến công tác hoặc của Công an địa phương (nếu là nhân viên tiếp liệu) thì được hưởng phụ cấp lưu trú trong 10 ngày đầu:

— Tiền ăn : 0đ40 một ngày (tức 0đ20 một bữa)

— Tiền trọ : tối đa không quá 0đ30 một đêm (có biên lai của nhà trọ).

Trong thời gian được hưởng phụ cấp lưu trú, cán bộ vẫn được hưởng khoản chênh lệch (nếu có) về phụ cấp khu vực tại nơi lưu trú.

Từ ngày thứ 11 trở đi, không có phụ cấp lưu trú nhưng vẫn được hưởng phụ cấp khu vực (nếu có).

Những ngày lưu trú ở huyện và xã, không có phụ cấp lưu trú.

3. Trường hợp đi ngang qua Hà nội hoặc các địa phương khác (tạm trú).

Trong khi đi công tác từ địa phương này sang địa phương khác, nếu cán bộ bắt buộc phải dừng lại ở một nơi trên dọc đường đi, có lý do chính đáng (như: đợi tàu, xe, bão, lụt, tai nạn, ốm đau) thì phải dựa vào cơ quan địa phương để có chỗ ăn, ở. Trường hợp phải ăn, ở ngoài hàng quán thì phụ cấp tạm trú tính như sau:

a) Nếu thời gian dừng lại không quá một ngày: được coi như vẫn trên đường công tác và hưởng phụ cấp đi đường như thường lệ.

b) Nếu thời gian dừng lại quá một ngày: ngày đầu, giải quyết như trên.

Từ ngày thứ hai, được hưởng phụ cấp như đã quy định ở phần 1 và 2 trên đây, tùy theo ở Hà nội hay ở các địa phương khác (tối đa 10 ngày).

4. Đi dự hội nghị ở Hà nội và các địa phương khác:

Cơ quan tổ chức hội nghị có trách nhiệm chuẩn bị chỗ ăn, ở cho các đại biểu, trong thời gian hội nghị. Trường hợp đặc biệt, vì thiếu chỗ ngủ, cơ quan phải thuê phòng trọ thì cơ quan dự trừ và thanh toán tiền trọ (không quá 0đ40 một đêm một người ở Hà nội và không quá 0đ30 một đêm một người tại các địa phương khác).

Như vậy, đại biểu đi dự hội nghị ở Hà nội hoặc ở các địa phương khác không có phụ cấp ăn, ở ngoài.

5. Đi công tác trong nội bộ một tỉnh:

Đi công tác trong nội bộ một tỉnh, không có phụ cấp lưu trú; cán bộ nhất thiết phải ăn và ở tại cơ quan đến liên hệ công tác.

•••

Những quy định trước đây, trái với thông tư này đều bãi bỏ. Thông tư này thi hành kể từ ngày ban hành, nhưng không đặt vấn đề truy hoàn hoặc truy lĩnh đối với các trường hợp đã thanh toán rồi.

CHÚ THÍCH

Để đảm bảo thi hành đúng tinh thần thông tư, đề nghị:

a) Các cơ quan chỉ thanh toán phụ cấp lưu trú khi đương sự xuất trình đầy đủ chứng từ cần thiết, cụ thể:

— Chứng nhận của cơ quan đến công tác là cơ quan không đảm bảo được chỗ ăn, ngủ.

— Biên lai tiền trọ của hàng quán,

— Chứng nhận của đồn Công an kề cận, trường hợp nhân viên đi công tác không có cơ quan nào tiếp nhận (nhân viên tiếp liệu...).

b) Mặt khác, các cơ quan có cán bộ ở địa phương khác đến công tác nên cố gắng thu xếp chỗ ăn, ngủ ở trong cơ quan để vừa đảm bảo an toàn, sức khỏe, vừa bảo vệ tài liệu, tiết kiệm chi tiêu cho cán bộ. Cơ quan chỉ để anh em ra ăn, ngủ ngoài trong trường hợp không làm khác được.

Hà nội, ngày 11 tháng 2 năm 1960

K.T. Bộ trưởng Bộ Tài chính

TRINH VĂN BÌNH

THÔNG TƯ số 4-TC/HCP/PI ngày 11-2-1960 sửa đổi chế độ phụ cấp hao mòn xe đạp tư dùng đi công tác.

Để tránh lãng phí do việc sử dụng và bảo quản không tốt xe đạp công gây ra, đồng thời giúp cán bộ có phương tiện đi lại hàng ngày, các cơ quan ở trung ương và địa phương đã lần lượt thực hiện chủ trương nhượng xe đạp công cho cán bộ, công nhân, nhân viên theo cách trả tiền dần.

Đi đôi với chủ trương trên, phụ cấp hao mòn xe đạp tư hiện hành cần được nghiên cứu sửa đổi cho thích đáng với nhân hao mòn của chiếc xe đạp tư dùng đi công t

Sau khi đã có ý kiến thống nhất của các Bộ Nội vụ, Bộ Lao động, Tổng liên đoàn Lao động Việt nam và các Ủy ban hành chính địa phương, Bộ chúng tôi quy định lại thể lệ phụ cấp hao mòn xe đạp tư như sau:

I. MỨC PHỤ CẤP VÀ CÁCH THANH TOÁN

Phụ cấp hao mòn xe đạp tư được xây dựng trên mấy nguyên tắc chính:

— Xe dùng đi công tác nhiều (nghĩa là: đi nhiều cây số) được phụ cấp nhiều; đi ít thì phụ cấp sẽ rút đi. Tuy nhiên, mức khởi điểm có phần nào khuyến khích.

— Xe đi trên đường xấu được phụ cấp cao hơn đi trên đường tốt (trường hợp đi nhiều loại đường khác nhau trong một thời gian đi công tác thì đi nhiều trên loại đường nào, phụ cấp hao mòn sẽ tính theo loại đường ấy).

— Trường hợp dùng xe ít quá, dưới mức quy định nói ở phần dưới, hao mòn không đáng kể thì không tính phụ cấp. Nếu tính sẽ gây phức tạp (như theo dõi, chứng nhận...) mà số tiền được hưởng tính ra không bao nhiêu.

Những cán bộ, công nhân, nhân viên nào, vì yêu cầu công tác, phải thường dùng xe đạp tư, hàng tháng, nếu đạt được mức cây số ấn định trong bảng phụ cấp dưới đây, được phụ cấp tháng.